

[Hanne Reintoft.]

nerne som tilbud til alle førskolebørn, forbedring af uddannelse og normering, forbedring af den forebyggende sundhedspleje, lægetilsyn og tandpleje. Vi ønsker sænkning af priserne med gratisprincippet for øje, og her vil vi også godt henvise til Danmarks Statistiks tal, der ganske klart viser, at det, som på alle andre områder i vores samfund, tit er de bedst stillede, der får brug også for daginstitutionstilbuddet, fordi de har råd til den forældrebetaling, der er den krævede andel af dette sociale og pædagogiske gode, som daginstitutionerne er.

Jeg vil gerne understrege, at vi slet ikke, jfr. det, hr. Jens Møller sagde, kan bøje os for snak om sparetider og krise. Vi lever jo i et rigt samfund, hvor der er råd til arbejdsgivertilskud, hvor profitterne i de private selskaber er mangedoblet bare i 1975, hvor banker og forsikringselskaber ligger med uhyre milliardbeløb i deres fonds. At der så ikke skulle være råd til omsorg for og pleje af vores børn, må vi afvise på det bestemteste, hvorfor vi også til finanslovens tredje behandling stiller ændringsforslag, ikke blot om lapperi, men om en bevilling på 300 mill. kr., der dels kan føre tingene tilbage til status quo, dels medvirke til at sænke forældrebetalingen i daginstitutionerne.

Jeg synes også, det er absolut nødvendigt, at regeringens nedsatte børnekommission beskæftiger sig med nogle af disse ting. Måske var det også noget for ligestillingsrådet. Men der er jo ikke meget ved kommissioner og råd osv., når man samtidig ved, at det selv fra socialdemokratiets side forsvares, at man forringer det grundlag, det pædagogiske og det sociale grundlag, som forbedringer for vores børn skulle have deres udgangspunkt i.

Med hensyn til hele proceduren omkring denne nedskæring på daginstitutionerne er jeg ganske enig med de forældre, der har klaget til ombudsmanden, der klart påviser, at beslutningen blev en anden og større end den, der forelå i finansudvalgets aktstykke den 22., og som man stemte om, da man forringede finansloven sidste år. Nu prøver man ligesom at pynte på det ved at sige, at man kommer med dispensationer. Dette er forligspartierne vel også kommet til, fordi de godt er klar over, at man ikke kan styre kommunerne, at stadig flere

kommuner nægter at være med i en så asocial politik. Jeg kan huske, at for nogle måneder siden truede socialministeren kommunerne meget voldsomt, hvis ikke de ville rette sig efter direktiverne. Det har man nok måttet opgive, fordi det jo er en massiv folkevilje, at vi ikke får forringet børnenes vilkår på den måde, man har tænkt sig.

Vi synes i høj grad også, at der skal være dispensationsmuligheder inden for daginstitutionsområdet. Vi synes, man skal kunne dispensere, når der er mange socialt svage børn, når der er handicappede børn, dårlige bygninger osv. Men jeg vil gerne understrege, at vi synes, dispensationsmulighederne skal være til stede som supplement til en forsvarlig og god normering, og efter vor mening kan den ikke være ringere end før april sidste år. Jeg vdrer mig over, at socialministeren overhovedet fremhæver vejledningen om arbejdstilrettelæggelsen i daginstitutionerne. Jeg har aldrig set magen til dokument. For den, der bare har den mindste indsigt i, hvad det vil sige at passe småbørn, er det fuldstændig naivt at tro, at man så kan købe ind og gå til læge, samtidig med at man ser efter 20 børn. Det må være embedsmænd, der aldrig har haft med børn at gøre, der har lavet det. Men i øvrigt er det også en uforskammet behandling af pædagogerne, at der sidder nogen ved et socialministerielt skrivebord og på absolut ukvalificeret måde finder ud af, hvordan pædagogerne skal lægge deres arbejde til rette.

Man har stædigt fastholdt, at der skulle fyres i alt 3.600 medarbejdere, både pædagoger og praktiske medhjælpere. Det svarer ikke til de 9,3 pct., der oprindeligt skulle fyres, dengang man ville have lørdagslukningen. Det bliver ca. 11 pct. for pædagogerne og 20 pct. for de praktiske medarbejdere.

Hvis vi nu ser på det aktstykke, der lå i finansudvalget, så ligger det ganske klart, at der i de 3.600 fyringer var indregnet en besparelse i 1975-76 som følge af almindelig aktivitetsnedgang og som følge af de besparelser, der var foretaget i en række kommuner på basis af Seierupudvalgets rapport. Man har påstået, at de var indregnet i de 3.600 fyringer, og det har aldrig passet. Hvis standarden skulle være den samme fra marts 1976 som i oktober 1973, skulle der have været ansat i alt 1.971 pædagoger og